

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr., a treia-ora 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

În România:

la dnul Carol Schuller în București, strada Labirint nr. 4.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapătează.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Se deșteaptă oare?

(*) Am avut de atâtea ori tristul prilegiu să arătăm decadența vieții publice în nefericita noastră patrie. Am dovedit chiar, că cei care au adus demoralizarea atât pe terenul politic, cât și pe cel economic, sunt Jidanii. Ungurii au recunoscut și ei, că noul element, prin care au brezut și mai fortifice neamul, numai rău le pricinuește. Dar n-au prea avut curajul să mărturisească această în public, prin presă, temându-se de prigonirea agenților firmei Haas et Deutsch, care s'au înstăpânit până și pe zărele din provincie.

Ceea-ce fac însă Jidanii de un timp încoace, de când s'a pus la ordinea zilei căsătoria civilă, se pare-că i-a înscăbit până și pe zăriștii mărturie, atât de mult împrieteniți cu descendenții lui Israel.

Astfel Bartha Miklós, deputat, directorul lui „Ellenzék” și redactor la kossuthista „Magyarország” din Budapesta, într'un articol intitulat „Explicări”, în numărul dela 10 Ianuarie al ziarului „Magyarország” scrie următoarele:

Lupta de acum însă, drept vorbind, n'are substrat. Cineva a trebuit să apere însă guvernul. Acest cineva s'a și prezentat. Și până a trăia între noi; cu puterea lui de rasă nu mai acum s'a prezentat însă antia-... Reforma, în primul loc jidănească... Inteleg și aproa... vrea emanciparea politică, căci se și cea socială, ceea-ce cu toții dorim. condiție a acestei emancipări este că... Eă? Dacă s'au pus în fruntea... de un drept al lor, și-au îndeplinit datoria. Prințipiul lupta a degenerat în groasă. Chipuilor de a lupta a fost... Nici-o dată Ungurul nu luptă așa. Începând cu Kossuth și Széchenyi, cunosc mulți publiciști luptători. Polemica... deauna instruește, totdeauna e nobilă, totdeauna a fost patriotică. Dar actuala scrișă... este respingătoare. Aceasta nu... clarificare, ci prigonire a... Dar' de când liberalismul seamănă a porni goana în contra omenilor, cari nu gândesc cum gândim noi, a nimel pâreri, cari nu se potrivesc cu ale noastre?

De câte-ori am constatat noi, că Jidanii au fost care au împins pe Unguri a cere și urgenta reforme, pe care obștea ungurească nu le reclama?

De câte-ori spuneam, că în fruntea luptei parlamentare și prin presă, Jidanii stau?

De câte-ori am arătat, că Jidanii au demoralizat întreaga viață publică din Ungaria, că presa în mâna lor a ajuns revolver pentru a nimel pe cei, care au s' de o părere cu dînși?

Ascultatu-ne-a oare presa maghiară?

Nu, ci alături cu jidănească, „care luptă în chip disgustător”, s'a năpustit asupra noastră, nu combătând, ci prigonind părerea noastră, strigând pe procuror și lăudând verdictul aspre ale Curților cu jurați, înaintea căror de-atâtea-ori am fost tirii...

De câte-ori spuneam, că a porni goană contra celor-ce nu s' de o părere cu tine, nu este „liberalism”, ci mișelie?!

Vadă acum Ungurii unde i-a adus, la ce i-a cumpănit tovarășia cu Jidanii!

Eată, Jidanii îi prigonesc acum chiar pe cei mai neaoși Unguri, dacă ei nu sunt de părerea Jidanilor. Așa de pildă, contra lui Bartók Lajos, deputat, au dus goana până acolo, că la 12 c. trei Jidani (consilieri municipali de altfel!) au arangiat un ne mai pomenit scandal în Teatrul-Național maghiar, unde se dedea o piesă scrisă de Bartók Lajos... Aceasta drept răsunare, că distinsul literat maghiar este contra căsătoriei civile.

Foile maghiare de azi condamnă această ticăloșie ovrească.

Oare văzând intoleranța în presă, demoralizarea în viața politică, și ne mai pomenite hoții ale Jidanilor (se nu se uite furtăgurile dela Oradea-mare!), deșteptă-se vor Ungurii din buimăceala în care i-a dat afund Jidanii?

Disolvarea parlamentului. Din *Posta și telegrafica* lui „Ellenzék”, că M. Sa ar fi împușcat pe Bánffy să disolve parlamentul, dacă așa vor cere trebuințele.

Sași. Într-o corespondență dela 12 Ianuarie din Budapesta a ziarului „Siebenbürgische Deutsches-Tagblatt” se zice că cei 13 deputați sași — nu 11 cum greșit s'a tipărit în numărul nostru de ieri — au primit în mod nesimțitor primele sondări ale lui Bánffy; se zice apoi că e probabil, că Coroana v'a figăndit la un sprigin dat și de ei soluțiii acesteia, ce va prepara alta, deoarece Coroana este informată asupra numărului deputaților sași și importanței lor în situațiunea actuală; se mai zice apoi că în 11 Ianuarie Bánffy a vorbit cu mai mulți deputați, care au fost rezervați. „În tot cazul deputații sași vor chibzui foarte serios toate, mai ales eventualitățile unei eșiri imediate din partidul liberal”.

Comitetul electoral-cercual din Sighișoara a exprimat prin telegrama deputatului său dorința, ca ei să se cae din partidul liberal. Acest deputat este dl. Sokolovker.

„Kronstädter Zeitung” exprimă nădejdea, că în curând va pute să comunice și alte rezoluțiuni în contra lui Bánffy.

Conservatorii cisleithani și crisa. Ziarul conservatorilor cisleithani, „Vaterland”, se ocupă la loc de frunte între al-

tele și cu următoarea constatare a lui „Neue Freie Presse”:

„Prin găscele zilnic oscilatoare (ale crisei) partidul liberal e scuturat ca de friguri. Se pun toate forțele în lucrare pentru a întroduci în el din afară simburile disoluției; ear' dacă actuala situație mai ține încă câteva zile, poate că și această țintă se va atinge”.

„Vaterland” comentează astfel această frasă:

„Pentru ce atunci capitularea față de alianța Tisa-Saigy-Werle-Kossuth?... (Aceste câteva puncte semnificative sunt puse de „Vaterland”, ear' nu de noi. Red. „Tribunei”.) Dar' de sigur va veni și această înfrângere fatală prin consecințele ei de neprevăzut, dacă cercurile normative nu vor arăta destul curajiu a accentua pe față și așa cum este necesită situației privitoare la pacea confesională și între naționalități, privitoare la relațiunile dreptului public și cele între Coroană și parlament; a cere colaborarea tuturor reprezentanților din țară a poporului într-o executare acestui program de consolidare, fără a ține seama de actuala întocmire a partidelor politice”.

Împărțirea pe deplin vederile lui „Vaterland”.

Presă germană independentă despre crisa „Deutsches Volksblatt” din Viena locă este încredințată că fondul crisei ungare este lupta între Coroana și partidul liberal”. În numărul dela 11 scrie între altele:

„Căsușă deșănțată între Coroană și guvernul din Budapesta este de căutat numai tendința partidului liberal în Ungaria a lăsa guvernul în seama lui în paguba prerogativelor Coroanei și a turăciului un astfel de sistem care în țara de fapt deplina independență dela Coroană și dela Cislethania. În ora a douăzeci și două Coroana a recunoscut primejdia a o comună atât pe ea cât și a monarhia și o așa s'a început crisa. „Misiunea actuală Kluen Héderváry a cășugă partidul liberal pentru fuziune, n'a isbit decădat”. Nu se poate însă admite că Coroana ar fi arăsat planul său de a sparge falanga partidului liberal”.

Discursul lui A. Lahovary.

Rostit în ședința dela 30 Noembrie în Camera română.

(În mare și fine.)

Ei bine, usă absolut de permisiunea ce îmi dai să, nu-ți răspund și cred de sinceră încrederea d-tale și această încredere o cer și dela Camera.

Ar fi zic primejdios, necorespunzător, dacă am suferi o umilire pe care nu am putut decât s'au s' o înghițim sau s' o ridicăm cu spada; și asemenea națiuni care nu ar pute să răspundă cu spada la o umilire, nu sunt destinate la o viață foarte lungă.

Aceasta ar fi încă și mai supărător pentru România din Transilvania, căci pe

lungă ceea-ce s'a putut petrece s'ar pute excita în contra lor și mai mult șovinismul Maghiarilor, pe care dînși îi numesc patriotism. Națiunile europene au două cuvinte astăzi pentru aceeași idee.

Patriotism se numește patriotismul lor și șovinism patriotismul vecinului. Dar' fie un cuvânt sau altul, nu v' îndoii că prin asemenea intervențiune ați sursă aceste sentimente peste măsură la vecinii noștri și toți consăngenii noștri ar plăti scump niște speranțe pe care le-am deșteptat fără-ca să le putem îndeplini.

Di Sturza m'a acusat de 3 lucruri: întâiu de ce sunt nepăsător, al doilea că l'am calumniat ca irredentist și al treilea că aș fi negat într'un discurs al meu faptele dureroase petrecute peste munți și denunțate de d-sa la tribună.

Toate trei acușiunile sunt nemeritate și trebuie să fie limpezite.

Nepăsarea este o chestiune de apăsare. D-sa poate să zică că sunt nepăsător; eu pot să zic că sunt foarte simțitor, dar' din nenorocire neputincios. Este o acușiune pe care o las fără să răspund.

Dar' nu este adevărat că am zis în discursul meu că toate arătările lui Sturza sunt invențiuni.

Mai întâiu era vorba anul trecut mai mult de niște devastațiuni săvârșite de o mulțime sălbatecă. Îmi combateți discursul din anul trecut cu fapte petrecute în anul acesta.

Oare acesta este un mod de a zice că cele spuse de domnul Sturza nu sunt adevărate?

Dar' d-lui a afirmat că violențele s'au petrecut cu știrea și după îndemnul guvernului ungar. La această afirmare am făcut restricțiune foarte firească și am zis: Nu putem ști până la ce punct toate aceste lucruri sunt adevărate.

Dior, în care chestiune nu este exagerațiune, mai cu seamă în chestiunile acestea de mișcări obscure ale unei populațiuni întăritate? și eată la ce am redus încoace: Și cel puțin eu cred că violențele de stradă nu pot să se petreacă nici cu permisiunea, nici chiar cu îngăduirea guvernului din Budapesta.

Ceea-ce am zis atunci zic și acum și nu cred că este un guvern civilizat, care să permită ca mulțimea să dărime casele oamenilor.

Dar' acesta a fost un incident. Strmătați chestiunea. Cine nu știe că este o luptă în regatul vecin între naționalism și centralizarea maghiară?

Dar' cine nu știe câte s'au petrecut în această afacere atâtea vreme cu tăcerea, cu învoirea și complicitatea domniei-voastre cum v'am arătat-o?

Cine nu știe că există o luptă între elementul nemaghiar din monarhie și guvernul central din Budapesta?

Ori-cum se va deslega, această chestiune nu o poate deslega regatul român prin intervențiune. Când se va deslega și cum se va deslega? Eu cred că mai cu seamă dacă agitațiunea de aci s'ar modera ori s'ar potoli; dacă nu s'ar excita în fiecare moment spiritele poate că și iritațiunea s'ar liniști dincolo de Carpați.

Adevărații oameni de stat, Ungurii și Romai prudenți, ar pute să ajungă la o înțelegere, căci și unii și alții sunt încredințați, că asemenea chestiuni nu pot să se rezolve prin procese la jurați și că temnițele și zăbrelele sunt bariere cam slabe pentru idei.

Prin urmare, înțelegerea tuturor va aduce o soluțiune mai practică chestiunii transilvănene cu condițiune să nu o înțelegem neconținut și nici decum prin invențiuni nesăbuite, fie ele făcute de persoane fără mandat, răspundere, fie mai cu seamă de alții.

Ar mai fi de dorit, ca se nu treacă peste Carpați urele, diviziunile, acușările calomnioase care se fac cu belșug aci.

Să ne ferim a dăru consăngenilor noștri de peste Carpați, în loc de exemple de patriotism desinteresat și de înțelegere spornică, ura sfâșierile, calumnia, cu tot alaiul lor urtic; această mărfa ar fi bine s'o păstrăm aci să nu o facem articol de export. Acei cari în astfel vor fi răspunzători înaintea lui Dumnezeu, a țerii și naționalității noastre. Domnul Sturza m'acusa că l'am poreclit irredentist. Din contră eu am spus, că d-sa nu este nici măcar convins. Dar' cine a aruncat astăzi acușiunea de irredentism? D-lor în „Voința Națională”, tocmai ca partidul liberal să trăească bine cu guvernul austro-ungar, au inventat acușiunea de irredentism. Eată ce se ține în „Voința” dela 11 Septembrie 1885: „Nu avem decât să ne aruncăm ochii în glumă, ruștrul nostru pentru-ca să ne încredințăm, că avem nevoie de a dovedi Europei, că sistemul „un element de ordine. Din acest punct de vedere trebuie să recunoaștem, că bine și patriotic a lucrat guvernul expulșând pe irredentiști”.

Apoi acușiunea de irredentism a fost aruncată de către dl Sturza contra acestor nenorociți pe care i-a expulsat. D-sa scrie în frazește și în românește despre aceasta și de atunci s'a lăsat în cercurile ungare părerea, că ceea-ce se petrece în această chestiune la noi cât și peste Carpați nu este în fond decât o mișcare irredentistă.

Nu numai că eu nu l'am acusat de irredentism pe dl Sturza, dar' a doua zi după ce a apărut discursul contelui Kálnoky în ziarul „Timpul” a luat în această privință apărarea tuturor fără deosebire de grup sau partid. „Trebuie să relevăm cu toate acestea că „contele Kálnoky a făcut negreșit o confuzie „prejudecăților răspândite vorbind de irredentism și daco-românism. Cei mai calzi agitatori ai chestiunii transilvane la noi n'au fost „adever” nimic comun cu irredentiștii ităleni, „care reclamă provincii ale imperiului”.

Vedeți că „Timpul” ia apărarea lui Sturza în acest punct și spune: că nu este nici în majoritate, nici în minoritate, nici în țară, cea mai mică idee de irredentism. Și d-sa ne acușă că noi dictăm declarațiunile contelui Kálnoky; dar' pe ce se bazează?

Pe o corespondență a unui Hans Traus și pe articoli presei maghiare, pe când eu ti demonstrez, cu „Voința Națională” și cu „l'Etoile”, că prima acușiune de irredentism, imprudentă și nejustificată, a fost aruncată de

— Aș vrea, însă — și rămase gândurată.

— Măi Mircea, mai las din prețurile tale ridicole, căci altfel nu le pot plăti. Tu totdeauna ai fost așa. Te închinai damelor, ce ții ai sunt bogate, ori din familii mari. Tu nu ști gustul frumosului pentru sine. O, tu ești un om, pe care nu te-am înțeles nici-o dată.

Mircea se simți atins de vorbele lui Costică, dar' le înghiți. Era chiar mulțumit, că prietenul său a înțeles așa, pe acel băiat al său. Prea a fost frapat de talonul gingaș, prea l'a zăpăcit, ca să-l poată să-l față liniștit. Abia a zărit-o și se simția totuși cu totul de ea. Căci demult a văzut el chip de femeie în visurile sale și acum prea i-a eșit pe neașteptate în cale. Costică însă nu înceta cu observările.

— Și apoi să nu crezi tu, Mircea, că eu aș da pe d-soara Florica pentru toate cetele și baronesele tale. Ea e numai o simplă proprietar sărac, dar' părinții i-au dat o creștere foarte cum se cade. Fata e înstrăută, încă o baronesă sau o contesă ar putea fi mândră cu cunoștințele ei și are un suflet blând și nobil, ce o înalță mai presus de toate contese și baronesse în țară.

FOIȚA „TRIBUNEI”

Ângerul căzut.

Și mă uit adânc la tine
Ca n'apăstie, copilă;
Sufletu-mi, durerii frate,
Simte-o lacrimă de milă.

Întinat de-ți este trupul,
Nu și-al inimii tesaur;
În gunoii lumii aste,
Suflet tu, ești peatră de-aur.

Ochii tăi frumoși albaștri
Sunt trudiți de-atâtea plângeri,
Ângerii căzută n'iaduri,
Dar' călți, rămân tot ângeri.

G. Murnu.

De Sân-Vasiu...

Cu sinul plin de sfânt amor,
M'apropii azi de tine,
Ca să-ți doresc, popor român,
S'ajungi a ști de bine.

Că prea de mult ții mistuești,
În dar' viața scumpă,
Și prea mulți inimi s'au pus
De suflet să te rupă.

De mii de ani înlăunțuit,
Sub crunta sorți grele,
În loc de bine, pas de pas
Întimpini numai rele!

Și care-ar fi negrul păcat,
Pe care ispășindu-l,
Ai trece peste suferinți,
Și n' bina i-ar fi rindul?

Tu blând din fire pre cum ești,
N'ai îndrăjit pe nime, —
Și dacă ree i-au făcut
Ai răspăti cu bine!

Din lanțuri icos și înjugat
La plug în loc de vită,

Că change scump tu ai înțeles,
Moșie la strigă!

Și dacă îndrăsnit să ceri
Un codru mic de păne,
Te-au scingărit și te-au bătut
Mai rău ca pe un cănel.

Deci, care-i vechiul tău păcat
Și faptele cumplite,
De gir de veseduri n'au ajuns
Să fie înțeleși?...!

Creștină sfinte! biroinți
Prin lagăre strâmbate,
Ce le avem drept talisman
În vremea de furtune;

Nădejdea dulce d'om trăi,
Și dragostea curată:
Păcate sunt și fără de legi
În inimă postată...

De-aceia azi la Sân-Vasiu
Cu-aceste arme tari și sfinte,
Doresc să te învingi, și-atunci
Vei merge teafăr înaintea!

Caransebeș, 29 Dec. 1894.

La Muntean al lui Vasile.

Flori de cireș.

Novelă.

De vre-o câteva zile petrecea la un prieten. Într-o zi fără să-și dea seama de ce face, privește în curtea vecină. A rămas lângă gard ca înțepenit. Ce iocană gingaș! Sub un cireș ca nins de mulțimea lui de flori albe, se vedea o fată frumoasă. Lângă cireș pe o laviță, fata își răzima trupul gingaș de tulpina pomului. Se vedea adăncită în cetit; numai din când în când își ridica ochii albaștri ca seninul cerului în sus către florile de cireș, poate ca să le spună și lor impresiunea, ce i-o făceau șirele ce le cetia.

— Ce mai flori de cireș, Costică, zise după o lungă vreme prietenului, ce eșise și el din chilie.

— Ce-i, ce ai văzut? și se uită și el prin gard.

— A, e d-soara Florica. O fată foarte inteligentă, Mircea. Ai tot povestit cu ea, așa-i de deșteaptă. Și frumoasă într'adever. O blondă, cum numai idealele pot fi, rar trăsețuri și statură ca a ei. Îi plac foarte mult florile de cireș, se vede cum le desmeardă și când placere găsește în privirea lor. Astăzi, Mircea, nu vrei să-ți faci cunoștință?

dl Sturza în contra Românilor de dincolo și cei de aici, care se ocupă cu păsările, plângerile lor sau cel puțin compătimită la suferințele lor.

Eată, dlor, în puține cuvinte opiniunea pe care guvernul actual o are în chestiunea națională.

Eată declarațiunile ce vi-le fac:

Guvernul liberal s'a declarat că nu intervine în chestiunea națională și a primit să se intervină aci, și în urma acestei intervențiuni, a făptuit atâtea acte pe care le cunoașteți.

Guvernul actual nu intervine în chestiunea Transilvaniei, în chestiunea națională, cum o numiți d-voastră. Acestea sunt certuri de cuvinte. Guvernul însă nu primește intervențiunea și menține legile românești, libertățile românești, atât în chestiunile interioare și naționale cât și în chestiunile externe și internaționale, atât și nimic mai mult (aplaude).

Prin urmare n'am desființat societatea „Liga culturală”, fiindcă legile române dau libertate de asociațiune; n'am împiedecat presa să vorbească, nici în străinătate, nici aici, și zic nici în străinătate, pentru-că a fost o infamă calumnie, pe care n'o mai cred nici acei care au aruncat-o.

N'am împiedecat presa, mai cu seamă în țeară, pentru-că respectăm libertatea presei; n'am împiedecat întrunirile și manifestațiunile în limitele legii și ale bunei cuviințe, pentru-că constituția permite libere și pacifice întruniri.

Vom opri manifestațiunile insultătoare și sgomotoase pe uliți, în contra unui stat cu care suntem în relațiuni regulate și amicale (aplaude).

Le vom opri, fie făcute de studenți, pe care trebuie să-i scusăm că au inimă caldă, deși poate capul nu le e destul de copt, fie făcute de instigatori, care fără să aibă scusa sentimentelor lor juvenile, îi împing la asemenea manifestațiuni, pentru scopuri puțin respectabile, pentru scopuri criminale (aplaude).

Nu vrem ca chestiunile straine, chestiuni atât de delicate, atât de compromițitoare, atât de greu de tratat chiar între diplomați, să ese din cabinetul ministrului afacerilor straine pentru a se discuta și regula în piața teatrului sau în fața universității (aplaude). Nu vrem ca sabia României, pe mânerul căreia stă mâna înțeleaptă și vitează a regelui Carol, să fie trasă de un politician oare-care, de un copil descreșerat, sau poate de un spion și de un agent provocator în mijlocul unei mulțimi amărite și inconștiente (aplaude).

Atât și nimic mai mult.

Interesele externe ale României se vor discuta de guvern în cabinetul ministrului afacerilor straine sub direcția și cu învoirea d-voastră.

Sabia României nu va fi trasă decât la ciasul cuvenit și de cel care a știut să o poarte cu atâta demnitate și care a ilustrat-o în alte lupte, a căror memorie glorioasă va face pururea să bată o inimă românească (aplaude). Acestea sunt declarațiunile mele; cât pentru chestiune în sine ne-ați acusat pe nedrept, zicând că nu ne inspiră o dureroasă simpatie.

Dar încă odată, ea nu se va rezolva decât prin înțelegerea celor înțelepți din ambele părți: din partea guvernului maghiar și din partea naționalităților.

Căci dacă violenții agităză chestiunile, numai înțelepții și moderații le resoală.

Cu această speranță termin discursul meu.

Guvernul român nu e nici nepăsător, nici cum ați cutezat să ziceți, trădător; e corect, e înțelept, căci în mâinile sale poartă destinele acestei țări. (Aplauze prelungite).

Spicuri din foile maghiare.

Foile maghiare de azi restignesc în public pe „patrioții” (lui Israel închinător!) Vázsonyi Vilmos, Alter Armin și Pichler Gyözö pentru-că ei au arangiat la 12 c. un scandal în Teatrul Național maghiar, în contra piesei „Örvény” lui Bartók Lajos, deputat „clerical”. (Toți câți n'au votat căsătoria civilă, sunt clericali!)

Presă maghiară regretă, că din motive politice, se prigonesc literați distinși... Se bucură însă, când tot din motive politice, Românii nevinovați sunt luați la goană. Lamentările unei asemenea decăzută presă, nu emoționează însă pe nimeni!

Sub titlu „Oláh rendtelenség Szegeden”, (Disordine valahă în Seghedin), foile ungurești înjură pe Românii care au fost să felicită de sărbători pe iubii nostri martiri. Ei înjură țepăn mai ales pentru-că au avut îndrăzneala să reclame ministrului de justiție contra directorului temniței, care nu li-a permis să vadă pe martiri.

În adevăr, păcat de banii dați pe telegramă, căci a reclama la Szilágyi contra lui Hatzinger, este să bați toba la urechia surdului.

Cronică politică.

Toate dietele Cisleithaniei își țin de vre-o săptămână ședințele.

În ședința dela 11 Ianuarie a dietei din Boemia bătrânul fruntaș ceh Dr. Ladislav Rieger, conducătorul Cehilor-bătrâni, a depus în numele partizanilor sei următorul proiect de lege:

1. Dreptul de vot pentru dietă să fie extins și asupra acelor straturi ale poporului, care acuma se află excluse din el;

2. Toate stratele populațiunii să fie reprezentate în dietă în mod corăspunzător.

3. Circurile electorale să fie împărțite după proporție egală pentru ambele naționalități ale țării.

4. Alegerile să se facă în comunele rurale de-adreptul, ear' nu prin delegați.

5. Guvernul să fie provocat de a întreprinde pașinecesaria țeară și să redobândească dreptul de a exmite din sinul seu deputați în „Reichsrath”-ul din Viena.

Încă în sesiunea din anul trecut, Cehii-tineri depuseră proiectul de lege despre introducerea dreptului de vot universal și egal. Proiectul acesta a fost predat în sus pomenita ședință unei comisii spre studiere. E curios lucru, că Cehii-tineri combat din răspuneri punctul 5 al proiectului Rieger și voesc alegeri directe în Reichsrath, ear' nu exmiterea delegaților, după chipul și asemănarea dietei Croate față cu parlamentul din Budapesta.

Peste tot și celelalte diete toate discută despre reforma electorală, deoarece-

comisia respectivă a Reichsrathului, care de atâta timp deliberază fără pic de rezultat asupra reformei electorale pentru întreaga Cisleithania, a decis aștepta cu proiectul seu definitiv până se vor pronunța dietele „țerilor” reprezentate în Reichsrath, cum sună titlul explicativ al Cisleithaniei.

Tot așa de bine ar ședea și parlamentului din Budapesta un asemenea titlu, adică a „țerilor” de sub coroana Sfântului Stefan — fără a periclită existența statului.

Dela ivirea afacerii trădătorului Övreu Dreyfuss, zărele opoziționale din Franța nu încetează a ataca în prima linie ambasada germană din Paris, bănuindu-o că ea ar fi cea „putere străină”, căreia Dreyfuss i-ar fi vândut documente secrete, care formau substratul procesului. Atacurile ziaristice au avut de urmare, că între guvernele celor două țări s'au preschimbât vederile despre ne-turburată continuare a relațiilor prietenești între ele. Dar zărele sovinieste nu se lasă, aștia mereu publicul, mai ales organul exilatului Rochefort, „L'Intransigeant”. Guvernul francez s'a văzut silit a publica prin mijlocirea agenției telegrafice „Havas” (h nu se cetește, dar s bine pronunțat) o notă foarte asigurătoare despre neamestecul absolut al ambasadei germane din Paris în procesul „Dreyfuss”. Și totuși, chiar după nota ziarului „La Patrie” scrie, că „situația este din cele mai încordate și că ambasadorul german contele Münster va fi rechemat”.

Dela un timp relativ destul de lung se petrecează în Belgrad două procese politice: conspirația Cebinaț și afacerea cu încercare de otrăvire a regelui Alexandru I. Procesul e sfârșit și sentențele au fost enunțate în ziua de 12 Ianuarie.

În procesul Cebinaț, tribunalul recunoaște ca dovedit, că acușatii au vrut să detroneze pe actualul rege al Serbiei și a aduce la tron pe prințul Petru Karagheorghevic, ginerile principelui de Muntenegru. Tribunalul a osăndit pe următorii: Miail Cebinaț, recunoscându-se că a murtisit toate, la 2 ani; Taisici, Gjak vic, Zuievici, Taușanovici, Ruici, Dr. Dimici, Stanoievici, fiecare la câte 3 ani de temniță. Doi au fost achitați.

În procesul de otrăvire toți trei acușatii (unul dintre ei e în Elveția) au fost achitați, tribunalul neîndă spusele vătului haiducilor Bașovan destul de convingătoare.

Osândiții au căpătat trei zile pentru înaintarea recursului.

În curtea tribunalului, precum și afară era grămadă de mulțime mare de lume. Trei dintre osândiți au încercat să ațite publicul strigând „Jos cu reacția! Astăzi a fost ngropată dreptatea!”

Cebinaț, asupra căruia dela început plănuse baneal, că a înscenat întreg complotul numa din îndemnul și spre scopurile lui Milan, a fost la eșirea din sală înjurat, fluierat și scuipat de mulțime.

Învățător introdus în școală prin gendarmi.

Publicându-se concurs pentru întregirea postului de învățător la școala gr.-ort. din Valea-Geogelului și ne petiționând alții afară de dl Ioachim Groza, pedagog absolvent, dar necalificat, acesta a fost denumit provisor.

Pe când se-și ocupe respectivul post, poporul îndemnat de preotul gr.-cat Nicolau Goșescu și de alți doi semidocti tot de acolo, anume: Ioan Birlea și Ilie Băisanu, nu a voit să-l primească; ba l-a amenințat, că de nu se va depărta, numai lui să-și mulțumească, zicând că lor nu le trebuie învățător cu salariu de 300 fl. Depărându-se dl Groza vrea câțiva poporeni rupând înțuetoarea de pe școală, a introdus pe nevrednicul Ilie Băisanu, care se înbiase că va servi pentru suma de 150 fl. v. a. salariu anual. Făcându-se arătare la locurile competente despre cele întâmplate, nevrednicul Băisanu numai decât a fost dat afară și a fost introdus dl Ioachim Groza, prin gendarmi, fiindcă poporul agitat de acei trei inconștienți, nu voia să-l primească. Deocamdată spiritele s'au liniștit. Până când, iubit popor, te vei lăsa să fii purtat de nas, de niște egoști inconștienți și răutăcioși, care numai interesele lor 'și-le vânează și spre a-și ajunge scopurile lor mârșave nu se rușinează a comite cele mai scandaloase fapte. Nu cunoașteți prea bine Geogelenilor, cine este N. Goșescu? Nu știți că este un bețiv care dintr-o cărmășă ese și în alta intră. Nu știți că dînsul pentru o sticlă de vinars comite cele mai scandaloase fapte, cunându-și de nou cu alții cu propria sa putere, dînsul nu cunoaște nici o superioritate și a. Pe I. Birlea nu-l cunoașteți că este un aventurist, care de toate se apucă și nimic nu isprăvește? Nu vă aduceți aminte din anii trecuți, când ascultând de dînsul ați denunțat pe primarul d-voastre de defraudant, la ce rezultat ați ajuns etc.? Pe Ilie Băisanu nu-l cunoașteți ce învățat e? Cum poate să vă instrueze prunci, când el nu știe mai mult decât ei? Afară de aceea nu-l cunoașteți purtările lui sinistre? Îmi pare că vă este cunoscută afacerea cu orologiul pentru care oțăr dat în judecată favoritul d-voastre Băisanu. Ați lăcomit că s'a imbiat acest nevrednic, ca să instrueze prunci cu 150 fl. v. a. Vă întreb, ce e mai păgubitor, a plăti trei sute fl. v. a. și a cunoaște progres după ei; sau a plăti 150 fl. și a nu cunoaște nimic spor? Nu vedeți mreja în care vrea să ne prinză guvernul cu școlile noastre confesionale, așteptând ocaziunea binevenită ca să le casseze și să ridice școale de stat? Guvernul se va și folosi de aceste vaoastre și atunci va fi spre rușinea voastră. De încheiere vă zic: ferți-vă de acei oameni egoști, inconștienți și de semidocti precum sunt Goșescu, Birlea și Băisanu. Belladonna.

CORESPONDENȚA

„TRIBUNEI”.

Șuștra, 28 Decembrie 1894.

Onorată Redacțiune!

Dați-ne voe să comunicăm publicului cetitor al prețutului ziar „Tribuna” un fapt regretabil, comis de avocatul Paul Rotariu din Timișoara.

Di Pompeiu Dorca, harnicul paroch din comuna noastră Șuștra, tractul protopresbiter al Belințului, a înființat cu multă trudă și osteneală un cor vocal din țărani de aici, care spre marea noastră mângâiere sufletească delectează credincioșii bisericii noastre cu cântări liturgice și de cuprins național. Ca simbol al intimei legături s'a procurat un steag din mândrul nostru tricolor național, care s'a păstrat cu multă sfîntenie în biserica noastră de aici. La o anumită ocaziune corul vocal sub conducerea parochului nostru P. Dorca a arangiat o serenadă în onoarea învățătorului Vasile Cornea, unde s'a cântat între altele și „Doina lui Lucaci”. Cassarul comunal Trăilă Negru a făcut arătare despre aceasta prim-pretorului Alexandru Ioanovici, Sărb de naștere, dar maghiaron încarnat. Acesta puse la cale o strașnică perchișiție domiciliară, căutând cu o îndrăzneală ne mai pomenită după lucruri periculoase statului pe la par. P. Dorca, Dimitrie Coată și Nicolae Jugariu. Neafând nimic, prim-pretorul pe lângă axistență de gendarmi a năvălit cu o furie asiatică în biserica noastră și a confiscat mândrul nostru steag național în valoare de 100 fl. v. a. Credincioșii bisericii noastre indignați de scărboasă procedură a voințosului solgăbiru, au hotărît să întentăm prces în scop de a reveni în posesiunea steagului confiscat. Spre scopul acesta și din însărcinarea poporenilor sustreni subscriși n'am dus la avocatul Paul Rotariu din Timișoara, rugându-l ca primind procesul să lucre pentru reprimirea steagului. După ce i-am enarat întreaga afacere, politicianul tocit, avocatul P. Ro-

tariu alias Halaripu, negru dar mai ales la inimă, ne-a răspuns: „Cum puteți voi preamări în cântări pe nemernic ca Dr. Lucaci, care nu e altceva decât un „șvindler”, un înșelător?! Auziți Români și vă mirați de enunțatiunea infamă a lui Pavelco! Lucaci un „șvindler”? Lucaci, care pentru a neamului iubire azi pe cinci ani întemnițat, să fie un înșelător? Întoarceți-vă fețele voastre sub discursul acestor mari sărbători dela un Român nemernic, care calumniază pe Lucaci!”

Florea Coată.

Ioan Nedelcu.

Ioan Subu.

Serată musicală.

Lugoj, 30 Decembrie 1894.

A doua serată literară-musicală arangiată de tinerimea română de aici s'a ținut luni, a doua zi de Crăciun. Numerosul public, care a participat la această serată, a dovedit în mod eclatant, că știe, imbrățișându cu toată căldura nobila întreprindere a singurii române. Punctul prim din program a fost piesa musicală: „Sans Souci”, de L. Asther, executată cu multă dexteritate și în mod artistic de domnișoarele Letiția Tempea și Aurora Peștean. Publicul asistent și-a manifestat plăcerea și mulțumirea prin numeroase aplauze. A urmat apoi o instructivă disertație despre: „Istoria districtelor bănățene”, ținută de dl Vichente Grozescu, protopresbiter gr.-cat. Aminteste cu multă cunoștință de cauză de gloria străbună, probează cu argumente plausibile continuitatea noastră latină pe aceste plaiuri de renume istoric, face expunere istorică despre cele 8 districte bănățene și în urmă încheie cu unele evenimente istorice. Disertantul a fost viu felicitat din partea publicului asistent. Drept al treilea punct din program a servit opera 36 a lui Mazas, executată pe violină de d-șoara Silvia Iorga și studentul Caius Bredecan. D-șoara Silvia Iorga ni-a dovedit și cu ocaziunea primei serate, că știe marșuri de dexteritate deosebită arcul, ear' d. Caius Bredecan ne-a convins pe deplin, că știe execută în mod artistic chiar și partile cele mai grele musicale. Cel mai succes punct din program a fost fără îndoială executarea romantei: „Nam cum spune do meu”, cuvinte de C. Scrob și comp. Ionescu și a unei cântări venețiene cu multă dexteritate artistică de Marcovici, acompaniată pe pian, de d-șoara d-șoara Livia Voda. Vocea plină de farmec a doamnei Elena Marcovici a înălțat publicul până la frenesie, ear' d-șoara Voda debutând pentru prima dată, s'a abținut de angajamentul luat spre mulțumirea întregului public asistent. După încheierea programului s'a dansat apoi până dimineața a timpului cu care ocaziune s'a jucat și istoricul „Romana”, care de un șir de ani s'a jucat a fost

Core ident.

Învităre de abonament

la

„TRIBUNA”

Cu 31 Decembrie v. 1894 e

piră abonamentele lunare, curiale, semestrale și anuale.

Domnii abonenți sunt rugați a grăbi cu reînnoirea abonamentelor lor pentru regulata expediție a foil.

Abonamentele se fac pe mandate postale și numai pe un timp, care începe cu prima se termină cu ultima lună a stilul vechiu.

Abonamentul lunar costă . . . 1 fl. 20

Abonamentul trilunar costă . . . 3 fl. 50

Abonamentul semestral costă . . . 7 fl. —

Abonamentu anual costă . . . 14 fl. —

Este în interesul dlor abonenți, ca adresele să fie însemnate, cât se poate de corect și legibile. Domnii abonenți vechi sunt rugați a lipi pe mandatul poștal adresa tipărită dela fașile, care li-s'a trimis „Tribuna” pe acum.

Administrațiunea.

— Costică, nu cumva tu ești rob de fată de o lauzi atâta? zise Mircea cu o strângere de inimă.

— Ce, așa mire necredincios mă ții tu? Peste două săptămâni să mă cunungi cu ochii să umblu pe la vecine? O, nu dragă, nu înțeleg treaba asta așa. Cum m'ar lăsa sufletul să-mi înșel pe Irina, când știu, că ea e atât de bună, și ce așa face cu ei și-o necredincioasă pe ea? Când ajungi la seriosul pas, cu lucrurile acestea ești demult în clar.

Lui Mircea i-s'a ușurat inima.

— Lasă că mai vin eu pe la tine și atunci te voi ruga chiar, să mă prezenți frumoziei tale protegiată.

— De ce să nu vii acum? insistă Costică. — În sfârșit de ce să nu mă duc, zise Mircea împins de dor. Vino dar'.

Și pleacă. Pe Florica o găsiră încă tot sub cireș. Ea se ridica în sus cu politețe și îi resalută afabil, pe urmă îi pofți în casă. Aici erau și părinții fetei, niște oameni bine crescuți și cuprinzători. Mircea era încântat de tot, ce văzuse pe la ei, mai cu seamă Florica l-a adus în mare strălucire, dar' el era om umblat și știa să se stăpânească.

— Și cum i-ți-a plăcut, d-șoara Florica? îl întrebă Costică după-ce se depărtară.

— Am fost multumit, răspuse el oarecum nepăsător. N'ar fi voit nici-decum să-l facă pe prietenul seu bănuitor.

— Vrei să fii la nunta mea frate de mire cu Florica? îl întrebă Costică.

— De ce nu?

— Bine, voi sunteți dar' știuți. O să mai câștigăm vre-o două părechi. Dar' afacerea aceasta e a Irinii. Ori-cum însă voi sunteți știuți, sunt sigur, că Irina se va bucura de voi, Florica e cea mai bună prietenă a ei, ear' tu cel mai vechiu prieten al meu.

*

Să vedem cine era Mircea.

O fire închisă. Ce gândia, gândia numai în el, ce simția, simția numai în el. Poate împregiurările l-au făcut așa. Părinții l-au avut numai pe el, și îl iubiau peste măsură. Nici pe o clipă nu se despărțiau de el. Ca mic n'a avut prieteni, căci între copii nu eșia. N'a avut cui să-și împărtășească cugetele sale de copil. Un copil nu se înțelege bine decât earăși numai cu un copil, el a crescut gândind și simțind în sine și așa a rămas pe toată viața. Inima îi era bună și blândă și plină de poezie, dar' aceasta ear' numai el o știa, puțini îl înțelegeau și mai toți îl judecau altfel decum era.

Destul, că Mircea din clipa ce a văzut pe Florica o iubia cu toată dragostea, ce poate să o cuprinză o inimă de om. Cu mult drag aștepta cununia prietenului seu, unde putea să o revază și să petreacă împreună. Florica a fost și atunci, foarte draguță, foarte afabilă și foarte cuviincioasă cu el.

Mircea a umblat de ici încolo mult pe la casa lor. Florica era însă totdeauna aceeași: afabilă, liniștită. Și nici Mircea nu se

arăta altfel, deși inima-i ferbea. Câte nopți n'a durmit, câte suspine n'a înecat și câte lacrimi n'a uscat, și câtă forță nu i-a trebuit, ca să se arete în fața ei așa cum sufla în el „Iar fi lăsat să fie.

Florica este foarte tină și nevinovată, nimeni nu i-a spus vorbe de dragoste în față, o vedea foarte de pe toată făptura ei, dar' m'au fost folosi de slove. Îi voia destăinui în scris dragostea și dorul meu. Așa își zise Mircea și așa și făcu.

A doua zi Florica cetia următoarele șire: „Steluțo!

„Te-ai aprins poate fără de voea ta, ca să luminezi a mea viață. Dulce este a ta lumină și de noroc a umplut viața mea pustie. Numai tu ai putut să întri în sufletul meu, căci păreche nu ai între femeile ce am cunoscut și cunosc. Dar' este atât de departe cerul, pe care te-ai așezat. Cobori în jos, Steluțo!”

„Floare!

„Mi-a fost dat să mă desfăț de fața ta dulce și curată și de atunci nu am alt dor decât dorul tău. Ce mândre au fost clipele vieții mele, de când cunosc chipul tău de angel și cât de mult aș fi fericit, când ai primi stăpânirea dulce peste întreaga mea viață.

„Ori de e, ca tu să nu te poți coborî pe razele dragostei, ce îți trimit înălță-te și mai sus, depărtează-te și mai mult de mine.” (Va urma.)

M. Z. 221—1895.

[274] 1—1

Publicațiune.

În virtutea ordonanței înaltului ministru de interne, se aduce la cunoștința publică din partea magistratului iscalit, că activitatea așa zisului partid național român a fost oprită, și deoarece neobservarea acestei opreliști se consideră pe baza alineatului s) al articolului de lege XL. din 1879 drept transgresiune, ori-cine ia parte la adunările de acest soi sau lucrează la convocarea acestor fel de adunări, va fi pedepsit, în virtutea §. 16 al art. XL. din 1879, respective pe baza sus pomenitei ordonanțe, cu arest până la 15 zile și cu amendă în bani până la 100 fl.

Sibiu, 8 Ianuarie 1895.

Magistratul.

Doi tineri români
un sodal și un învățăcel

se primesc momentan în prăvălia de mărfuri mixte a subscrisului.

Zam, comitatul Hunedoarei.

[273] 1—3

Alexandru Petrovici,
comerciant.

INSTITUT TIPOGRAFIC în SIBIU.

A doua edițiune
din

ȚINEREA VITELOR

de

Eugen Brote,

president al „Reuniunii române de agricultură din
comitatul Sibiu”.

Prețul unui exemplar 12 cr. v. a.

Spre binevoitoare luare aminte.

Potrivit cu cerințele mele urcate am exoperat legături foarte largi comerciale și îmi iau voie a aduce la cunoștința onoratului public, că depositul meu de până acum de

pianuri și harmoniuri

va fi mărit în curând considerabil. Noile mele legături comerciale îmi permit ca pe lângă toate-că „marfa mea e de prima calitate”, să pot totuși vinde sau închiria cât se poate mai ieftin și sub condițiunile cele mai favorabile. Spre a documenta cunoștințele mele de adevărat specialist, îmi permit a împărtăși preastimatului public, că în Viena se lucrează tocmai la invențiunea mea (un mecanism de pian, care întrunește mai multe avantagii neajunse până acum), și că în privința invenției mele am primit din partea câtorva firme distinse, ca „Börsendorfer” etc., scrisori de recunoștință. În speranța de a dobândi prin asta încredere deosebită, mă rog pentru comande cât mai multe, pe care on. public se binevoiască a le face la adresa mea

„Salonul de pianuri și atelier de reparaturi,

F. A. Kauffmann,

Sibiu, Piața-mică Nr. 13.”

(4) 5—6

Institutul Tipografic în Sibiu

Strada Măcelarilor Nr. 21.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI”

1. **Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale ip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. **Pipăruș, Petru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. **Păcală și târdală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culgător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. **Colăcărutul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. **Fieca a novej mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. **Îndărătnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. **Blăstēm de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. **Bunica** de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. **Din bătrani.** Ghiciri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. **Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franceză de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. **Genușoata.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. **Un pețitor îndărătnic.** Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. **Prietenul meu Vântură-Vântă.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. **Scăpăratoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. **Fata Graului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
26. **Taina unei vieți.** De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. **Sgârșitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. **Nușciul-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. **Dina-împărăteasă și peșeaș.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. **Un idil de Bogeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. **Baba Iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. **Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 1 cr. sau 20 bani.
38. **Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 1 cr. sau 24 bani.
39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. **O partidă de șah.** De Anton Ghislanzoni. Un exemplar 13 cr. sau 26 bani.
41. **Poseaol bun de inimă.** Comedie în acte de Carlo Goldeni. Traducere de Domnișoarea Al. și Luc. I. Roman. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. **Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 1 cr. sau 30 bani.
43. **Mica Fada.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. **Rusalina pșourarul.** Poveste de colas Teimbișeni. Un exemplar 1 cr. sau 44 bani.
45. **Roma invinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Traducere de L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. **Clara Milici.** Novela de I. Turghideanu. Traducere din limba rusă de Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și născătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Diplomă de onoare.

Institut Tipografic T. L. Albini, Sibiu.

Dipl

Se recomandă a executa următoarele:

OPURI și BROȘURI

Placate

BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE CUNUNIE

Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi

Note

Mare deposit
de cuverte, cerneală, recunite de scris,
ceară de pecetluit etc.

Comande din afară
se efectuează repede.

Bilete de vizită
după plac și cerere

Mare deposit
de hârtie de scris și concept, precum și hârtie fină
de epistole
cu picuri în caseta.

EDITURA „TRIBUNEI” ȘI A „FOII POPORULUI”

Diferite cărți științifice și literare
Elegant legate sau broșurate.

Biblioteca populară a „Tribunei”

Dicționar
român-german și german-român.

Prețuri foarte moderate.

Strada Măcelarilor

Librărie românească în Sibiu

Strada Măcelarilor 21.